

Сцена първа: (вторник)

(Въведителна сцена – прожекция от библейски филм, която показва пленения Израел как върви покорно към Вавилон.)

НАВУХОДОНОСОР:

Велик, велик, в е л и к
е бог М а р д у к!
И в светлия му лик
ме радват плаحوвете тук.

(Да се покаже изображение на Бог Мардук – интернет.)

Първи СЛУГА:

Дали сълзите са напразни,
щом това е кървав плен?
И мене нищо не ме дразни,
облечен съм във светъл лен.

Втори СЛУГА:

Храмът на Мардук не спи!
Камъкът му диша и живее!
Хей, човече, с п р и –
ж и в о т ъ т тука не сивее.

НАВУХОДОНОСОР:

Аз от празници не бягам –
ям месо и вино пия.
И багажа си не стягам
с болни кучета да вия.

Първият СЛУГА:

От кervани роби здраве пиеш
с чаши от сърца –
нека никога да не изгниеш,
радвай на своите деца!

НАВУХОДОНОСОР:

Нима напразно като мравка
в храма спях?
И може ли след божия венчавка
да изпитвам страх?

Вторият СЛУГА:

Гордея се със своя бистър цар –
каква пророческа осанка!
Пред него портата Ищар
на слънце е – и пак е в сянка.

(Да се прожектира портата Ищар – интернет!)

Първият СЛУГА:

Цял си в злато позлатен,
а в пръстена ти виждам вечност!
Блажен си ти и подплатен
над всички добрини с човечност!

НАВУХОДОНОСОР:

Доволен съм от всички ветрове,
че днес пред вас ме спряха.
Мои ще са всички светове –
там ще имам суха стряха.

Вторият СЛУГА:

А колко много кръв
по пътя ти се вие!
И твоят меч е пръв
злото да затрие!

НАВУХОДОНОСОР:

Да, така е – и така ще бъде!
Казвам ви пред моята царица:
Вавилон е тук – и ще пребъде!
Впрягайте ми колесница!

Първият СЛУГА:

Копитата копаят вече –
пред двореца всичко е сред прах.
Волята ти пак повлече
тялото на всеки черен грях.

Вторият СЛУГА:

Царю, царю, поспри!
Нещо сякаш тук пълзи!
Сега ухото ми разкри
молитва без сълзи!

НАВУХОДОНОСОР:

Дори молитвите съм оковал –
гласовете са пленени!
Ето ти един чувал –
в него думите са все ранени!

Първият СЛУГА:

Ето го, ето го – със глас
живота си подритва!
Живее сред последен час,
а кани се да литва!

НАВУХОДОНОСОР:

Кой, кой си ти,
човече!
Как посмяваш
да се молиш вече?

ДАНИЕЛ:

Тялото ми може
да е в плен,
но пак духът ми има ложе –
Бог е в мен!

Вторият СЛУГА:
Каква змия креслива!

Първият СЛУГА:
Да се обеси на червива слива!

НАВУХОДОНОСОР:
Харесва ми д у х ъ т ти б я л
от лоното на Палестина!
Като м а л ъ к ти си б д я л –
и бягай, гневът ми чер изстина!

Първият СЛУГА:
М и з е р н и к о, къде е Твоят Бог?
Нима със Вавилон се подиграваш?
Мардук ще бъде много строг,
ако със шепота си продължаваш!

(Сцена на Вавилон, може би с вавилонската кула.)

ДАНИЕЛ:
Оковите ми са като вода –
духът ми лесно ги разкъсва.
Аз живея в свобода –
и Бог във мен възкръсва!

*(Всички се разбягват от сцената –
остава само Навуходоносор,
който е изумен от онова, което чува
и прави жест на неразбиране.
Даниел коленичи и шепне молитва.)*